

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 16Cpr/10/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1720200365
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Mésarošová
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2022:1720200365.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v konaní pred sudkyňou JUDr. Martinou Mésarošovou, v spore žalobcu: Rozhlas a televízia Slovenska so sídlom Mlynská dolina 845 45 Bratislava, IČO: 47 232 480, proti žalovanému: G. U., narodený XX. X. XXXX, trvale pobytom W. XXXX/XX, XXX XX D., zastúpený spoločnosťou: Advokátska kancelária VALACHOVIČ & PARTNERS s. r. o., so sídlom Mostová 2, 811 02 Bratislava, IČO: 50 647 903, o zaplatenie 163,33 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Konanie v časti o zaplatenie 80 eur s prislúchajúcimi úrokmi z omeškania z a s t a v u j e .
- II. V zostávajúcej časti žalobu z a m i e t a .
- III. Žalovaný m á voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou, doručenou Okresnému súdu Pezinok dňa 2. 3. 2020 a postúpenou Okresnému súdu Bratislava III dňa 9. 3. 2020, domáhal voči žalovanému zaplatenia 163,33 eura s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 163,33 eura od 5. 12. 2018 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobu skutkovo odôvodnil tým, že žalovaný bol do 28. 2. 2018 v pracovnoprávnom vzťahu k žalobcovi. Pri vybavovaní výstupných formalít pri ukončovaní zamestnaneckého pomeru žalovaný nahlásil poškodenie mobilného telefónu Samsung Galaxy S7 Black, i. č. O., ktorý mu bol zverený žalobcom a stratu mobilného telefónu Apple iPhone 6, O., ktorý mu bol taktiež zverený žalobcom. Škodová komisia RTVS dňa 10. 4. 2018 prerokovala tieto škodové udalosti ako škodový prípad 1/2018 (t. j. týkajúci sa poškodenia mobilného telefónu Samsung Galaxy S7 Black, i. č. O.) a škodový prípad 8/2018 (t. j. týkajúci sa straty mobilného telefónu Apple iPhone 6, O.) a po posúdení všetkých okolností z dôvodu nedbanlivostného zavinenia žalovaného navrhla od žalovaného vymáhať časť škody, t. j. 33,33 % z ceny opravy v prípade škodového prípadu 1/2018 vo výške 80 eur a 33,33 % z trhovej ceny telefónu v čase straty v prípade škodového prípadu 8/2018 vo výške 83,33 eura. Generálny riaditeľ RTVS svojím podpisom na zápisnici súhlasil s daným postupom. Z dôvodu ochrany osobných údajov zamestnancov/bývalých zamestnancov, ktorých osobné údaje sú uvedené v zápisnici, žalobca nepredložil celú zápisnicu. Žalovaný bol výzvami zo dňa 21. 11. 2018 vyzvaný na podpísanie Dohody o uznaní a splnení záväzku k škodovým prípadom č. 1/2018 a 8/2018 (ďalej len „Dohody“), pričom tieto výzvy prevzal dňa 29. 11. 2018. Keďže v lehote stanovenej v Dohodách požadovanú sumu nezaplatil a na návrh Dohôd nijakým spôsobom nereagoval, žalobca opätovne vyzval žalovaného na podpísanie Dohôd výzvou zo dňa 14. 2. 2020, pričom ho upozornil, že ak nesplní peňažný záväzok podľa Dohôd, môže byť dlžná suma vymáhaná súdnou cestou. Túto výzvu žalovaný prevzal dňa 22. 2. 2020. Žalobca si uplatnil voči žalovanému aj úrok z omeškania vo výške 5% z dlžnej sumy od dňa kedy sa žalovaný

dostal so zaplacením dlžnej sumy do omeškania - 5. 12. 2018 až do zaplatenia celej dlžnej sumy. V ďalšom podaní žalobca špecifikoval, že ide o ročný úrok z omeškania.

3. Na preukázanie svojich skutkových tvrdení žalobca predložil listinné dôkazy: zápis o kompletnom odovzdaní mobilného telefónu Samsung Galaxy S7 Black, i. č. O., doklad o majetku i. č. O., spisový obal Š. X/XXXX, protokol o škode č. X/XXXX, faktúra vystavená Orange Slovensko, a. s. zo dňa 16. 4. 2018, servisný protokol zo dňa 12. 4. 2018, zápis - predajná cena ku škodovému prípadu 8/2018, doklad o majetku, i. č. O., protokol o škode č. X/XXXX, spisový obal Š. X/XXXX, doručenky, záznam o sledovaní zásielky, výzva na podpísanie Dohody o uznaní a splnení záväzku zo dňa 21. 11. 2018 a návrh Dohody o uznaní a splnení záväzku zo dňa 21. 11. 2018 (škodový prípad X/XXXX), výzva na podpísanie Dohody o uznaní a splnení záväzku zo dňa 21. 11. 2018 a návrh Dohody o uznaní a splnení záväzku zo dňa 21. 11. 2018 (škodový prípad X/XXXX), opätovná výzva na podpísanie Dohôd o uznaní a splnení záväzku zo dňa 14. 2. 2020 (škodový prípad X/XXXX K. X/XXXX) a návrh tejto dohody, časť zápisnice, v ktorej sú uvedené škodové prípady X/XXXX K. X/XXXX.

4. Tunajší súd vydal dňa 24. 4. 2020 platobný rozkaz, ktorým uložil žalovanému, aby do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatil žalobcovi 163,33 eura s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 163,33 eura od 5. 12. 2018 do zaplatenia a nahradil trovy konania alebo v tej istej lehote podal odpor.

5. Voči platobnému rozkazu podal žalovaný odpor a súd uznesením, č. k. 16Cpr/10/2020 - 75 zo dňa 23. 7. 2020, právoplatným dňa 28. 8. 2020, platobný rozkaz zrušil. Odpor odôvodnil tým, že žalobca nepreukázal existenciu vlastníckeho práva k mobilným telefónom, nepredložil doklady preukazujúce titul nadobudnutia práve týchto dvoch telefónov. Dôvodil tým, že nie je možné s určitosťou povedať, že žalobca je oprávnený ako ich vlastníak podať žalobu o náhradu škody k týmto mobilným telefónom a že je v konaní aktívne vecne legitimovaný. Žalobca mohol mať uvedené zariadenia len v prenájme, či výpožičke, prípadne tieto mohli byť získané trestnou činnosťou (napr. krádežou).

6. K nároku žalobcu (i), ktorý spočíva v cene opravy mobilného telefónu Samsung Galaxy S 7 v rozsahu 33,33 % zo sumy 240 eur, žalovaný uviedol, že hoci telefón Samsung Galaxy S7 riadne užíval, jeho používaním došlo k bežnému opotrebeniu, v dôsledku čoho bol zadný kryt náchylnejší na poškodenie. To vyústilo do jeho poškodenia (nepatrnému prasknutiu zadného krytu), avšak bez vplyvu na funkčnosť telefónu. Čo sa týka iného opotrebenia telefónu žalovaný rozporoval tvrdenie žalobcu a uviedol, že telefón nemal žiadne iné viditeľné poškodenia, a rovnako aj po motorickej stránke bol plne funkčný. Podľa vyjadrenia žalovaného sa opotrebením rozumie aj to, že išlo o minimálne 2 roky starý telefón, batéria mala nižšiu kapacitu a tým výdrž. V tomto prípade žalovaný zistil cenu predpokladanej opravy zadného krytu v certifikovanom servise mobilných telefónov v rozhodnej dobe, v čase spísania protokolu o škode, čo uviedol aj v časti h) protokolu o škode zo dňa 28. 2. 2018. Predpokladaná oprava zadného krytu činí 65 eur. S touto výškou nákladov na opravu súhlasil aj vedúci zamestnanec žalobcu podpisom na protokole. Bod k) a l) protokolu o škode potvrdzuje, že v danom prípade nešlo o mobilný telefón, na ktorý by sa vzťahovala zodpovednosť zamestnanca za stratu zverených predmetov v zmysle § 185 ZP ani zodpovednosť za schodok na zverených hodnotách podľa § 182 ZP. Prílohu k žalobe tvorí listina identifikujúca mobilný telefón údajmi (číslo OE, výrobné číslo, a i.) okrem iného aj cenou v sume 0,84 eura. Ďalšou prílohou je faktúra od Orange Slovensko, a. s. v sume 240 eur a servisný protokol, ktorý v popise chyby uvádza poškodený LED a zadný panel. Ak bola nákupná hodnota telefónu 0,84 eura, bolo od žalobcu mimoriadne nevhodné a neúčelné, ak žalobca uhradil za opravu krytu a LED displeja sumu 240 eur. Suma vykonanej opravy ďaleko prevýšila jednak reálnu hodnotu opravy zadného krytu, ale aj všeobecnú hodnotu tohto 2 minimálne roky používaného telefónu. Z predloženej evidenčnej karty vyplýva zaradenie tohto telefónu do majetku dňa 18. 7. 2016. Pritom už v tom čase nemuselo ísť o úplne nový, ale o používaný telefón. Žalovaný rozporoval neprimerane vysokú cenu opravy (240 eur) vzhľadom na rozsah poškodenia (zadný kryt) a dobu zistenia vzniku škody žalobcom (28. 2. 2018) a rovnako aj mieru zavinenia v stanovenej spoluúčasti (33,33 % podiel na škode). Žalovaný ďalej uviedol, že z predloženej faktúry od Orange Slovensko, a. s. nie je možné vyvodit' aká časť fakturovanej sumy bola za výmenu LED displeja a aká za opravu zadného krytu, nie je ani preukázané, že žalobca fakturovanú sumu skutočne uhradil, a teda mu vznikol úbytok na majetku v takejto výške, čím nie je v konaní preukázaný jeden z predpokladov zodpovednosti za škodu, a to vznik samotnej škody na majetku žalobcu. Žalovaný tiež poukázal na nesplnenie podmienok pri prerokovaní požadovanej náhrady škody žalobcom podľa § 191 ods. 2 a 4 ZP. Tak ako nedošlo k prerokovaniu požadovanej náhrady škody medzi žalobcom a žalovaným v rozhodnom období, tak nedošlo ani k dodržaniu mesačnej poriadkovej lehoty

od zistenia škody. K zaslaniu prvej výzvy žalobcom bez akéhokolvek prerokovania požadovanej náhrady so žalovaným došlo po vyše deviatich mesiacoch od vzniku údajnej škody a žaloba bola podaná až po 2 rokoch od jej tvrdeného vzniku. Žalovanému nebolo zrejmé, na základe čoho určil žalobca (škodová komisia) podiel žalovaného na škode v rozsahu 33,33 %.

7. Nárok (ii), ktorý podľa žalobcu vyplýva z 33,33 % trhovej ceny v čase údajnej straty mobilného telefónu Apple iPhone 6, žalovaný v celom rozsahu odmietol a poukázal na skutočnosť, že nemohlo dôjsť k zodpovednosti za stratu tohto mobilného telefónu, ktorým žalovaný nikdy nedisponoval. Žalobca nepreukázal, že by telefón Apple iPhone 6 žalovaný fyzicky prevzal do užívania. Z listiny (výpis z účtovnej evidencie) predloženej žalobcom, vyplýva, že v nej chýba výrobné číslo telefónu (IMEI), ktoré má slúžiť na identifikáciu mobilného telefónu v prípade možného poškodenia alebo straty. Z toho možno usudzovať, že žalobca nedisponuje dôveryhodnou evidenciou mobilných telefónov a nevie preukázať, o aký konkrétny telefón Apple iPhone 6 ide. Z protokolu o škode zo dňa 28. 2. 2018 vyplýva, že telefón bol síce evidovaný na zamestnaneckú kartu žalovaného, ale to v praxi vzhľadom na jeho pracovnú funkciu (vedúci odboru informačných technológií), ktorú žalovaný zastával, nebola neobvyklá vec. Cez osobu žalovaného sa vyskladňovala väčšina produktov výpočtovej techniky, ktoré žalovaný rovnako nepoužíval a ani nimi fyzicky nedisponoval. Tieto zariadenia (servery, routre, tlačiarne, stolné počítače, notebooky, telefóny atď.) boli umiestnené na rôznych oddeleniach, či dokonca prevádzkach žalobcu po celom Slovensku, bolo nereálne, aby za ne žalovaný z titulu svojej pracovnej pozície niesol zodpovednosť za poškodenie či stratu, najmä ak so žalobcom nepodpísal dohodu o hmotnej zodpovednosti, či protokol o fyzickom prevzatí vecí. Tzv. zamestnanecká karta, ktorá má len účtovný a evidenčný účel však nenahrádza tieto právne úkony, ktoré zakladajú hmotnú zodpovednosť zamestnanca za zverenú predmetu podľa § 182 a 185 ZP. Z pripojených protokolov o škode jednoznačne vyplýva, že tieto právne úkony žalovaný so žalobcom neuzavreli, čo vylučuje akúkoľvek jeho zodpovednosť za predmetné veci. Z toho dôvodu žalovaný namietol použitie evidencie na karte za relevantný dôkaz, nakoľko tá slúžila iba ako evidenčný účtovný zápis, nie ako dôkaz o fyzickom prevzatí vecí, nakoľko neobsahuje podpis žalovaného, ktorým by potvrdil prevzatie vecí. Žalovaný ďalej poukázal na pripojený výstupný list RTVS, v ktorom vedúci sekcie technickej realizácie - odboru IT pre mobilné telefóny svojím podpisom potvrdil, že žalovaný v pozícii zamestnanca, pred skončením pracovného pomeru odovzdal všetky pridelené pracovné pomôcky a nemá voči zamestnávateľovi podližnosti. Okrem toho pracovníci Sekcie ekonomiky v predmetnom výstupnom liste žalobcu dňa 2. 3. 2018 potvrdzujú, že „bola realizovaná inventúra majetku v oblasti OE a DLH majetok existuje, ale nie je prevzatý iným zamestnancom.“ Tento dôkaz teda vyvracia tvrdenie žalobcu o strate telefónu Apple iPhone 6 zavinením žalobcu, keďže tento žalobca vôbec nepoužíval. Žalovaný namietol aj určenú údajnú výšku škody v zápisnici z rokovania o škodovej komisii prípad č. 8/2018, kde žalobca sám stanovil hodnotu telefónu iPhone 6 nadobudnutého 8. 11. 2016 v sume 250 eur. Táto hodnota nie je nijakým spôsobom preukázaná (odborným vyjadrením, či posudkom) a takisto nie je odôvodnený aj podiel žalovaného na tejto škode v rozsahu 33,33 %. Ako je však uvedené vyššie, tento telefón sa nestratil a je evidovaný u žalobcu aj naďalej. Ďalej z evidenčného listu možno vyčítať cenu mobilného telefónu, ktorá činí 0,84 eura, takže aj vzhľadom na tento dôkaz je jeho tvrdenie o hodnote telefónu 250 eur nepreukázané. Žalovaný namietol neúplnosť, nezákonnosť a nedôveryhodnosť zápisnice zo škodovej komisii, z ktorej žalobca predložil len 2 strany s údajným odvolaním sa na ochranu osobných údajov iných zamestnancov. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na to, že v súdnom konaní sa predkladajú úplné listinné dôkazy (nie ich účelovo zredukované časti). Pokiaľ žalovaný nemá k dispozícii celé znenie predloženého dôkazu, logicky si nevie overiť jeho celý obsah, a teda napr. skutočnosť, či sa v iných častiach zápisnice o škodovej komisii nenachádzajú námietky či pripomienky členov škodovej komisii k prerokovaným škodovým udalostiam. Predložené 2 strany zápisnice odkazujú na prezenčnú listinu, ktorá však tiež nie je pripojená k dôkazu, v dôsledku čoho žalovaný nevie preveriť, či sa na danom rokovaní skutočne zúčastnili osoby, ktoré boli u žalobcu platne ustanovené do funkcie členov tejto komisii. Rovnako tento dokument nie je podpísaný žiadnou osobou, takže pokiaľ z neho majú vyplývať právne relevantné skutočnosti, ide o neplatný právny úkon podľa § 40 Občianskeho zákonníka. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 343/2014 z 9. 7. 2014. Ďalej zdôraznil, že výška škody nebola vopred prerokovaná so žalovaným ani zástupcami zamestnancov v zmysle § 191 ZP. Žalovaný preto žiadal, aby súd uložil žalobcovi zaslať originál zápisnice zo škodovej komisii z 10. 4. 2018 v úplnom znení.

8. Žalovaný tiež vzniesol námietku premlčania voči uplatneným nárokom žalobcu. Argumentoval tým, že z protokolov o škode vyplýva, že žalobca nadobudol vedomosť o údajnej škode dňa 28. 2. 2018. Koniec premlčacej lehoty pripadol na 28. 2. 2020 (piatok). Žaloba je síce datovaná dňa 28. 2. 2020, avšak

na jej prvej strane je uvedený dátum jej doručenia (Správa z ÚPVS) nepríslušnému Okresnému súdu Pezinok dňa 2. 3. 2020. Vzhľadom na skutočnosť, že lehota na podanie žaloby je hmotnoprávna, aby bola premlčacia lehota zachovaná, je potrebné, aby bola žaloba na plnenie doručená súdu najneskôr v posledný deň premlčacej lehoty. To sa však zjavne nestalo, nakoľko žaloba bola doručená súdu až po uplynutí subjektívnej premlčacej lehoty.

9. Žalovaný ako dôkazy predložil výstupný list RTVS a internetovú ponuku opravy zadného krytu na telefóne Samsung S7 od portálu www.pcexpres.sk <<http://www.pcexpres.sk>>.

10. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 3. 11. 2020 k odporu uviedol, že k námietke žalovaného týkajúcej sa nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, ktorá má spočívať v nepreukázaní vlastníckeho práva k mobilným telefónom, žalobca predložil faktúru č. XXXXXXXXXXXX vyhotovenú dňa 28. 6. 2016 na základe objednávky č. K., ktorá preukazuje objednávku mobilného telefónu Samsung Galaxy S7 black a faktúru č. XXXXXXXXXXXX vyhotovenú dňa 22. 10. 2016 na základe objednávky č. K., ktorá preukazuje objednávku mobilného telefónu Apple iPhone 6s 64GB Gray. Žalobca tiež predložil časti z výpisu účtu žalobcu, ktoré preukazujú zaplatenie týchto faktúr. Žalobca predložil k obojmobilným telefónom aj opisy karty operatívnej evidencie drobného majetku, ktoré preukazujú zaradenie oboch mobilných telefónov do majetku žalobcu.

11. K námietke žalovaného týkajúcej sa „nepatrného“ prasknutia zadného krytu a neprimeranej ceny opravy žalobca uviedol, že žalovaný svojím podpisom na protokole o škode týkajúcom sa mobilného telefónu Samsung Galaxy S7 black jednoznačne potvrdil, že došlo k poškodeniu zadného krytu v takej miere, že je potrebná jeho oprava. Od momentu, ako žalovaný odovzdal telefón poverenému zamestnancovi žalobcu, s telefónom nikto ďalej nemanipuloval v takej miere, aby došlo k poškodeniu LED displeja, a teda LED displej bol poškodený už v čase odovzdania telefónu žalovaným pri skončení jeho pracovného pomeru. K tvrdeniam o nehospodárnosti, neúčelnosti a vysokej cene opravy žalobca uviedol, že nie je v kompetencii žalovaného posudzovať hospodárnosť/nehospodárnosť opravy. Vzhľadom na to, že v prípade mobilného telefónu Samsung Galaxy S7 black v čase jeho opravy plynula záruka podľa § 429 ods. 2 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka, žalobca bol povinný dať opraviť mobilný telefón do autorizovaného servisu Orange Slovensko, a. s., kde bola vyčíslená oprava v sume 240 eur s DPH. Cenové ponuky, ktoré predložil žalovaný v odpore sa týkajú neautorizovaných servisov a z toho dôvodu sú pre tento prípad nerelevantné. Žalobca doložil časť výpisu z účtu, ktorou je jednoznačne preukázané zaplatenie faktúry č. XXXXXXXXXXXX vystavenej dňa 16. 4. 2018. K námietkam žalovaného týkajúcich sa nesplnenia zákonných povinností žalobcu podľa § 191 Zákonníka práce žalobca uviedol, že lehota podľa § 191 ods. 2 Zákonníka práce má poriadkový charakter, pričom nesplnenie povinnosti nie je spojené so žiadnou sankciou, a teda nebráni žalobcovi uplatneniu jeho nároku voči žalovanému na súde. Vzhľadom na to, že ustanovenie § 191 ods. 2 zákonodarca nezaradil do taxatívneho výpočtu ustanovení podľa § 36 Zákonníka práce, žalobca bol názoru, že nedodržaním lehoty podľa § 191 ods. 2 Zákonníka práce sa jeho právo neprekluduje. Škodové prípady X/XXXX K. X/XXXX boli podľa vyjadrenia žalobcu prerokované zo zástupcami zamestnancov, o čom predložil dôkaz - prerokovanie škodových prípadov Výborom Základnej Organizácie Odborového zväzu masmédií pri RTVS Bratislava zo dňa 3. 7. 2018. Z uvedeného dôkazu vyplýva, že Výbor ZO OZM sa priklonil k návrhu škodovej komisie a súhlasil s vymáhaním navrhovaných škôd vo výške stanovenej škodovou komisiou. Ku konkrétnej výške škody, ktorú žalobca požaduje od žalovaného, poukázal na § 13a ods. 2 zákona č. 552/2003 Z. z. o výkone práce vo verejnom záujme a v oboch škodových prípadoch využil moderačné právo v zmysle uvedeného ustanovenia, a teda určil sumu náhrady škody vo výške jednej tretiny skutočnej škody (v prípade mobilného telefónu Samsung Galaxy S7 Black bola skutočná škoda vyčíslená na 240 eur a od žalovaného žalobca požaduje 80 eur, a v prípade mobilného telefónu Apple iPhone 6s 64GB Gray bola skutočná škoda vyčíslená na 250 eur a žalobca požaduje 83,33 eura). K námietkam žalovaného týkajúcich sa toho, že žalovaný nedisponoval mobilným telefónom Apple iPhone 6s 64GB Gray žalobca poukázal na už spomenutý Opis karty operatívnej evidencie drobného majetku, podľa ktorého bol tento mobilný telefón evidovaný na žalovaného. Podľa názoru žalobcu tento dokument jednoznačne preukazuje, že žalovaný disponoval so zmieneným mobilným telefónom. Žalovaný nijakým spôsobom nepreukázal, že by z titulu jeho pracovnej funkcie vedúceho odboru informačných technológií predmetný telefón odovzdal inému zamestnancovi, a ak by tomu aj tak bolo, mala byť z jeho strany vedená riadna evidencia vyskladneného majetku, ktorú ale žalovaný spolu s odporom nepredložil. Pre úplnosť žalobca uvádza, že aj poznámka Sekcie ekonomiky na Výstupnom liste RTVS zo dňa 2. 3. 2018 v znení: „... Majetok existuje, ale nie je prevzatý iným zamestnancom.“ svedčí o tom, že predmetný mobil

sa v evidencii dlhodobého majetku nachádza a je evidovaný práve na žalovaného, keďže nebol prevzatý iným zamestnancom. Nadobúdacia cena predmetného mobilného telefónu síce bola 1,01 eura s DPH, ale výšku skutočnej škody je potrebné určiť z trhovej hodnoty daného mobilného telefónu v čase vzniku škody. Ako je uvedené v dôkaze, ktorý žalobca priložil k žalobe zo dňa 28. 2. 2020, trhovú cenu bola zistená na portáli heureka.sk a činila 250 eur. K skutočnosti, že nebola predložená kompletná zápisnica z rokovania škodovej komisie zo dňa 10. 4. 2018 žalobca uviedol, že zápisnica má 18 strán a súdu boli predložené relevantné časti, ktoré sa týkajú škodových prípadov žalovaného. K námietke premlčania sa žalobca vyjadril tak, že v protokole o škode v súvislosti s mobilným telefónom Apple iPhone 6s 64 žalovaný svojím podpisom potvrdil, že ku dňu 28. 2. 2018, t. j. ku dňu skončenia pracovného pomeru telefón nedohľadal. V protokole o škode v súvislosti s mobilným telefónom Samsung Galaxy S7 Black žalovaný svojím podpisom potvrdil, že ku dňu 28. 2. 2018 je na telefóne poškodený zadný kryt. Zo zápisu o kompletom odovzdaní mobilného telefónu dokonca vyplýva, že žalovaný odovzdal mobilný telefón poverenému zamestnancovi žalobcu až dňa 2. 3. 2018. Žalobca sa o škode vzniknutej na oboch mobilných telefónoch a o osobe zodpovednej za škodu dozvedel dňa 28. 2. 2018, t. j. v deň skončenia pracovného pomeru žalovaného. Žalobca doručil žalobu vo forme podania v elektronickej podobe s autorizáciou vecne nepríslušnému Okresnému súdu Pezinok dňa 28. 2. 2020, t. j. v rámci dvojročnej lehoty stanovenej vyššie citovaným ustanovením. Na základe vyššie uvedených skutočností mal žalobca za to, že nárok žalobcu nie je premlčaný, nakoľko žaloba bolo súdu doručená v posledný deň lehoty stanovenej § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

12. Žalovaný v rámci dupliky zo dňa 10. 3. 2021 naďalej trval na námietke nedostatku aktívnej vecnej legitímácie, keďže žalobca nepreukázal vlastnícke právo k mobilným telefónom. Mal za to, že ani v jednej predloženej faktúre sa nenachádza identifikácia telefónu v podobe IMEI, teda jedinečného a nezameniteľného čísla zapísaného v mobilnom telefóne, ktoré slúži na identifikáciu konkrétneho telefónu. Bez jedinečného čísla IMEI nie je možné priradiť vlastníctvo akejkoľvek faktúry obsahovo len s radovým označením výrobku. V opačnom prípade by ľahko dochádzalo k vyvodzovaniu duplicitnej zodpovednosti za škodu voči iným osobám (zamestnancom), kedy žalobca disponujúci väčším množstvom faktúr s označením výrobkov rádovo, by si takouto faktúrou nárokoval na vlastníctvo výrobkov podľa potreby v konkrétnych škodových prípadoch, a to len prostredníctvom údaju o značke huteľnej veci. Predloženie faktúr, bez bližších identifikačných údajov je zo strany žalobcu účelové, nakoľko žalobca nie je vzhľadom na svoje postavenie i materiálne a personálne kapacity „začiatočník“ v nákupe elektroniky. O tom svedčí aj zľava z nákupnej ceny 99,8 % z predajnej ceny. Predloženie tohto dôkazu sleduje jediný účel, a to získať majetkový prospech z vecí, ktorej vlastníctvo žalobca hodnoverne nepreukázal. Príkladom toho je faktúra č. XXXXXXXXXXXX, ktorá nasvedčuje kúpu dvoch rovnakých telefónov označených rádovo, bez ďalšej bližšej identifikácie jedinečného sériového čísla IMEI. Z týchto dôvodov predložené faktúry podľa vyjadrenia žalovaného nie sú spôsobilé preukázať vlastníctvo k predmetu konkrétnych škodových prípadov. K uvedenému nadväzuje aj pripojený výpis z účtu v sume 2 eurá, ktorý obdobne nič nevypovedá o predmete nárokov a nemôže byť považovaný za doklad preukazujúci nadobudnutie vlastníckeho práva k veci označenej iba značkou. Ak by sme pripustili opak, žalobcovi by bolo umožnené v prípade potreby účelovo aplikovať na akýkoľvek telefón totožnej značky zakúpený za tzv. akciovú cenu. Pokiaľ žalobca argumentuje trhovou cenou zistenou cez webportál www.heureka.sk, tak tento webový portál ukazuje len cenové rozpätie, v ktorom sa pohybuje cena daného telefónu, avšak reálnu hodnotu veci môže objektívne určiť len súdny znalec alebo odborne spôsobilá osoba formou odborného vyjadrenia. Žalobcom určená cena môže viesť k umelému navýšeniu škody a aj z tohto dôvodu ju žalovaný rozporoval. Okrem toho, ak žalobca kúpil telefón za 1 euro, to znamená, že v prípade vyhovenia žalobe by získal bezdôvodné obohatenie 82 eur na úkor žalovaného. Žalobca má pritom špeciálne ceny u predajcov mobilných telefónov a iných dodávateľov, nakoľko ide o „veľkého“ odberateľa, a preto je aj v rozpore s dobrými mravmi žiadať viac než načo by v skutočnosti mal žalobca nárok.

13. K nároku (i) žalovaný ďalej uviedol, že žalobca nepreukázal a nedodal vyjadrenie servisného strediska, prečo bolo potrebné na danom telefóne vykonať výmenu aj predného displeja, ktorý nebol ku dňu 28. 2. 2018 poškodený. Rozporné sú v tomto smere aj samotné dôkazy predložené žalobcom, nakoľko v zápisnici č. X/XXXX z rokovania škodovej komisie ku škodovému prípadu č. X/XXXX sa uvádza, že poškodenie displeja sa zistilo pri odovzdaní mobilného telefónu. V zápise o kompletom odovzdaní predmetného mobilného telefónu z 2. 3. 2018 sa však žiadne poškodenie mobilného telefónu nekonštatuje. Žalobca v replike ani nevyvrátil tvrdenie žalovaného, že po ukončení pracovného pomeru žalovaného (teda po 28.02.2018) telefón užívali iné osoby.

14. K nároku (ii) žalovaný tiež uviedol, že žalobca nemal so žalovaným podpísanú dohodu o hmotnej zodpovednosti ani protokol o fyzickom prevzatí vecí, preto zamestnanecká karta, ktorá obsahovala zariadenia v stovkách kusoch sledovala len evidenčný, účtovný charakter. Žalovaný nemôže preukázať, že odovzdal ním neprevzatý telefón inému zamestnancovi, nakoľko negatívnu skutočnosť nemožno preukázať. Rovnako žiadny zamestnanec nepodpíše prevzatie vecí, ktorú reálne neprevezme.

15. Súd na prejednanie veci nariadil pojednávanie, ktoré sa konalo dňa 2. 2. 2022 a 30. 5. 2022. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalovaného, prednesom povereného zástupcu žalobcu, prednesom právneho zástupcu žalovaného a listinnými dôkazmi predloženými stranami sporu, ako aj obsahom celého spisu a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

16. Z prednesu povereného zástupcu žalobcu vyplynulo, že žalovaný bol na základe pracovnej zmluvy v pracovnom vzťahu k žalobcovi na pozícii vedúci odboru informačných technológií. Žalovaný ku dňu skončenia pracovného pomeru, t. j. 28. 2. 2018 nahlásil poškodenie MT Samsung Galaxy S7 black, IČ: O., ktorý bol zverený žalobcom pri výkone jeho pracovných činností a zároveň nahlásil stratu MT Apple iPhone 6 č. O., ktorý mu bol tiež zverený. Uvedené skutočnosti vyplývajú z protokolov o škode. Žalovaný v protokole o škode č. X/XXXX potvrdil, že počas pracovnej činnosti sa poškodil zadný kryt MT. V protokole o škode č. 8/18 žalovaný nahlásil k tomuto dňu stratu MT Apple iPhone 6, pričom v samotnom protokole žalovaný potvrdil svojím podpisom, že v rámci kontroly majetku evidovaného na jeho osobu sa konkrétny majetok nedohľadal. V tejto súvislosti žalobca poukázal na interné predpisy žalobcu o evidencii majetku a povinnosti zamestnancov pri evidencii majetku na zamestnanca. Škodové prípady prerokovala škodová komisia dňa 10. 4. 2018, pričom bolo rozhodnuté, že žalobca bude voči žalovanému vymáhať škodu vo výške 33 % z hodnoty opravy MT Samsung Galaxy S7 black, a to v hodnote 80 eur, nakoľko náklady na opravu činili v servisnej firme 240 eur. V prípade škodovej udalosti č. 8/2018, škodová komisia rozhodla, že sa bude vymáhať voči žalovanému náhrada škody vo výške 33,33 % z primeranej hodnoty MT Apple iPhone 6, a to v hodnote 83,33 eura, nakoľko súčasná trhovú cenu činila sumu 250 eur. Žalobca po prerokovaní škodových udalostí výzvami na podpísanie Dohody a uznanie splnenia záväzku zo dňa 21. 11. 2018 vyzval žalovaného na podpísanie predmetnej Dohody a splnenie záväzku pre obe škodové udalosti, pričom žalovaný na výzvy nereagoval. Skutočnosť, že MT Samsung Galaxy S7 black okrem toho, že bol evidovaný na žalovaného, tento aj využíval. Táto skutočnosť vyplýva aj zo zápisu o kompletnom odovzdaní MT, ktorý bol spísaný dňa 2. 3. 2018. Podľa vyjadrenia povereného zástupcu žalobcu, žalobca svoju aktívnu legitimáciu, teda vlastnícke právo k mobilným zariadeniam preukázal faktúrou č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 28. 6. 2016, a teda úhradu kúpnej ceny k predmetným mobilným zariadeniam preukázal výpisom z bankového účtu zo dňa 3. 11. 2016 a 13. 7. 2016. Evidenciu oboch MT vo svojom účtovníctve žalobca preukázal založenými kartami operatívnej evidencie drobného majetku, z ktorých jednoznačne vyplýva, že MT Apple iPhone bol evidovaný na zodpovednej osobe, t.j. žalovanom. Skutočnosť, že škoda bola so zamestnancom aj s odborovou organizáciou prejednaná, vyplýva z protokolu o škode, ktorý žalovaný podpísal a jeho námietky sú zdôvodnené v protokoloch o škode. Zároveň skutočnosť, že žalobca tieto škodové udalosti prerokoval s odborovými organizáciami, vyplýva zo založeného oznámenia o prerokovaní škodových prípadov, pričom odborová organizácia v prípade žalovaného súhlasila s vymáhaním navrhovaných škôd v takej výške, ako bolo navrhované škodovou komisiou.

17. Z prednesu právneho zástupcu žalovaného vyplynulo, že ani s odstupom času od podania žaloby žalobca nepreukázal vlastnícke právo k telefónom, a teda ani svoju aktívnu legitimáciu. Faktúry, s ktorými operuje žalobca sú viazané na telefóny zhodných značiek ako telefóny označené v nárokoch žalobcu, avšak ani jedna z týchto faktúr nemôže byť spôsobilým dôkazom k preukázaniu vlastníctva žalobcu k telefónom. Právny zástupca žalovaného ďalej namietol kumulatívne nesplnenie predpokladov pre vznik zodpovednosti za škodu v zmysle Zákonníka práce, nakoľko žalobca nepreukázal zavinenie ani vznik samotnej škody. Rovnako tvrdil, že nejde o prípad hmotnej zodpovednosti ani prípad o zodpovednosti za stratu na strane zamestnanca, pretože žalobca nemal so žalovaným žiadne tieto právne úkony uzatvorené, čo vylučuje akúkoľvek zodpovednosť za MT. Vo vzťahu k nároku (i) týkajúceho sa MT Samsung, v ktorom išlo iba o nepatrné poškodenie zadného krytu niekoľkoročného MT, poukázal na dôsledok bežného opotrebenia s tým, že MT bol plne funkčný. Protokol o škode z 28. 2. 2018 bol iba dôsledok listiny potrebnej pre ukončenie pracovného pomeru, vada v ňom uvedená nemala za cieľ prijať opravu MT, nakoľko MT bol schopný ďalšieho používania bez obmedzenia. Namietol tiež neprímerane vysokú cenu opravy tohto MT, oproti odhadovanej v samotnom protokole o škode, to

znamená neúčelnosť a nehospodárnosť vôbec ako vykonania takejto opravy. Opravu nad rámec v kontexte opravy led displaya si MT nevyžadoval, led display bol nepoškodený, vada MT sa zhodovala s vadou uvedenou v písmene h/ poškodenia zadného krytu protokolu o škode č. X/XXXX. Právny zástupca žalovaného dôvodil aj tým, že žalobca v prezentovaných faktúrach zamieňa MT rovnakej značky s poškodeným led displayom s telefónom iba s poškodením zadného krytu. Alternatívne, ak vôbec k poškodeniu displaya mohlo dôjsť v čase, keď MT opustil dispozičnú sféru žalovaného a bol protokolárne odovzdaný. Namietal absenciu prerokovania náhrady škody v zmysle § 191 ods. 2 a 4 Zákonníka práce vo vzťahu k mesačnej poriadkovej škode a oznámenie zamestnancovi. Z predložených dôkazov a listín zo škodových udalostí vyplýva, že prerokovanie pozostáva iba z priradenia čísla ku škodovému prípadu bez akejkoľvek identifikácie MT podľa IMEI, teda jediného čísla, ktoré udáva autenticitu konkrétneho MT. Zároveň namietol mechanizmus, na základe ktorého bola zistená škoda v žalovanom rozsahu pre jeho nepreskúmateľnosť. K nároku (ii) právny zástupca žalovaného uviedol, že žalovaný nikdy nedisponoval telefónom značky Apple, žalobca nepreukázal odovzdanie MT žalovanému do užívania. Opäť namietol chýbajúce IMEI číslo, pričom je tak dôvodná obava, že môže dochádzať k vyvodzovaniu duplicitnej zodpovednosti voči zamestnancom žalobcu, nakoľko ten disponuje veľkým množstvom faktúr a MT a škodové udalosti prerokúva iba na základe údajov o značke MT, čo vo vzťahu k žalobcovi ako subjektu, ktorý nákup techniky realizuje vo veľkých množstvách a pomerne často, jeho materiálne aj obchodné praktiky sú mimoriadne podozrivé. Vo svojom prednese právny zástupca žalovaného poukázal na výstupný list z 28. 2. 2018 v časti podpisu, že zamestnanec pred skončením pracovného pomeru odovzdal pridelené veci a nemá voči zamestnávateľovi podližnosti, čo jednotlivo potvrdili všetky sekcie žalobcu ako zamestnávateľa, celkovo 17 sekcií. Osobitne poukázal na škodovú komisiu, čiže sekciu, ktorá pojednáva o škodách spôsobených zamestnancom a jej zodpovedného vedúceho Mgr. Juraja Poláka, ktorý svojím podpisom odobril túto skutočnosť. Namietol aj nemorálnu stránku vo vzťahu k výške nárokov žalobcu oproti nízkej nákupnej cene MT v kontexte rozporu s dobrými mravmi. Nároky žalobca nepreukázal, opravy sa netýkali telefónov, ktoré sú predmetom nároku. Ďalej namietol výstup z prerokovania škodovej komisie, ktorý nespĺňa náležitosti hodnoverného dôkazu, bol predložený bez podpisov, dátumu a bez riadneho definovania predmetu, o ktorom sa škoda pojednávala.

18. Dňa 2. 3. 2018 žalovaný ako zamestnanec podľa zápisu o kompletnom odovzdaní mobilného telefónu odovzdal mobilný telefón Samsung Galaxy S7 Black, číslo MT: XXXXXXXXXXXX, výrobné číslo: XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, inventárne číslo: O. preberajúcemu zamestnancovi žalobcu G. T..

19. Z dokladu o majetku i. č. O. vyplýva zaradenie majetku - MT Samsung Galaxy S7 Black dňa 18. 7. 2016 a cena MT 0,84 eura.

20. Z protokolu o škode č. X/XXXX vyplýva, že dňa 28. 2. 2018 bola zistená škoda na MT Samsung Galaxy S7 Black, ktorá bola popísaná nasledovne: počas pracovnej činnosti sa poškodil zadný kryt. Zamestnanec zodpovedný za škodu - žalovaný sa vyjadril, že nešťastnou náhodou sa poškodil zadný kryt; predpokladaná oprava je 65 eur v certifikovanom servise, inak je telefón plne funkčný. Podľa písm. k) protokolu o škode č. 1/2018 predmet nebol prevzatý podľa § 185 ZP a podľa písm. l) tohto protokolu nejde o hmotnú zodpovednosť podľa § 182 ZP.

21. Zo spisového obalu ŠP 1/2018 zo dňa 10. 4. 2018, týkajúceho sa MT Samsung Galaxy S7 Black vyplýva, že bol opravený - kompletná výmena displaya a krytu (odhad ceny opravy 240 eur).

22. Faktúrou č. XXXXXXXXXXXX vyhotovenou dňa 16. 4. 2018 vyúčtoval dodávateľ Orange Slovensko, a. s. žalobcovi cenu opravy MT vo výške 240 eur.

23. Zo servisného protokolu MMTel servis s. r. o. zo dňa 12. 4. 2018 vyplýva, že predmetom servisu bol predmet s označením XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX samsung s7, popis chyby: poškodený lcd + zadný panel, predpokladaná oprava s DPH 240 eur.

24. Z dokladu o majetku i. č. O. vyplýva zaradenie majetku - MT Apple iPhone dňa 8. 11. 2016 a cena MT 0,84 eura.

25. Z protokolu o škode č. X/XXXX vyplýva, že dňa 28. 2. 2018 bola zistená škoda MT Apple iPhone 6 64GB, ktorá bola popísaná nasledovne: v rámci kontroly majetku evidovaného na moju osobu sa predmetný majetok nedohľadal. Zamestnanec zodpovedný za škodu - žalovaný sa vyjadril, že telefón

nevyužíval. Podľa písm. k) protokolu o škode č. X/XXXX predmet nebol prevzatý podľa § 185 ZP a podľa písm. l) tohto protokolu nejde o hmotnú zodpovednosť podľa § 182 ZP.

26. Zo spisového obalu ŠP 8/2018 zo dňa 10. 4. 2018, týkajúceho sa MT Apple iPhone 6 64GB vyplýva, že pri UPP - vysporiadanie majetku MT pán Novotný nenašiel a dlhšiu dobu ho nevyužíval.

27. Listami zo dňa 21. 11. 2018 žalobca zaslal žalovanému výzvy na podpísanie Dohôd o uznaní a splnení záväzku spolu s návrhmi týchto Dohôd na základe rozhodnutia generálneho riaditeľa RTVS (zápisnica z rokovania ŠK RTVS č. X/XXXX zo dňa 10. 4. 2018). Výzvy boli žalovanému doručené dňa 29. 11. 2018.

28. Opätovnou výzvou na podpísanie Dohody o uznaní a splnení záväzku zo dňa 14. 2. 2020 žalobca žiadal žalovaného o spätné zaslanie podpísaného exempláru týchto dohôd najneskôr do 3 dní od ich doručenia a splnenie peňažného záväzku spôsobom uvedeným v bode 2 tejto Dohody s tým, že ak žalovaný nesplní záväzok v lehote a spôsobom podľa bodu 2 dohody, môže byť dlžná suma vymáhaná súdnou cestou. Podľa záznamu o sledovaní zásielky bola táto vydaná adresátovi dňa 22. 2. 2020.

29. Z bodu 2. návrhu nepodpísanej Dohody o uznaní a splnení záväzku zo dňa 21. 11. 2018, vyplýva, že dlžník sa s veriteľom dohodol na uhradení dlhu vo výške 80 eur jednou splátkou splatnou do 5 dní od podpisu tejto dohody, ktorú sa zaväzuje uhradiť bankovým prevodom na účet žalobcu (škodový prípad č. X/XXXX) a podľa bodu 2. druhej Dohody o uznaní a splnení záväzku zo dňa 21. 11. 2018 sa dlžník s veriteľom dohodol na uhradení dlhu vo výške 83,33 eura jednou splátkou splatnou do 5 dní od podpisu tejto dohody, ktorú sa zaväzuje uhradiť bankovým prevodom na účet žalobcu (škodový prípad č. X/XXXX).

30. Z časti zápisnice, v ktorej sú prerokované škodové prípady X/XXXX K. X/XXXX vyplýva, že: (i) škodový prípad č. X/XXXX týkajúci sa MT Samsung Galaxy S7 Black - škodová komisia navrhuje od žalovaného vymáhať škodu vo výške 33,33 % z hodnoty opravy, a to v hodnote 80 eur a (ii) škodový prípad č. 8/2018 týkajúci sa MT Apple iPhone 6 64GB - škodová komisia navrhuje od žalovaného vymáhať škodu vo výške 33,33 % z trhovej hodnoty MT, a to 83,33 eura. V neskôr predloženej zápisnici žalobcom je uvedený aj škodový prípad č. XX/XXXX, týkajúci sa monitoru, ktorý bol evidovaný na meno vedúceho odboru - žalovaného, avšak tento sa nepodarilo dohľadať. V zápisnici je tiež uvedené, že monitor žalovaný osobne nepoužíval, bol v užívaní iných zamestnancov.

31. Z výstupného listu RTVS zamestnanca B.. G. U. vyplýva, že zamestnanec pred skončením pracovného pomeru odovzdal pridelené veci a nemá voči zamestnávateľovi podližnosti, čo potvrdili podpismi zodpovední zamestnanci jednotlivých sekcií. Za sekciu technickej realizácie - odbor IT (mobilné telefóny) výstupný list podpísal R.. G. T. bez poznámky dňa 28. 2. 2018. Vo výstupnom liste je aj potvrdenie škodovej komisie dňa 28. 2. 2018 bez poznámky. Za sekciu ekonomiky - odbor financií a účtovníctva (potvrdenie odovzdania majetku podľa inventúrnej zostavy a na základe predložených prevodiiek) sú vo výstupnom liste uvedené ako zodpovedné zamestnankyne N. O. a B.. C. H., pričom v tejto časti je poznámka, že bola realizovaná inventúra majetku v oblasti OE a DLH, majetok existuje, ale nie je prevzatý iným zamestnancom a dátum 2. 3. 2018. Rovnako aj vedúci zamestnanec svojím podpisom potvrdil odovzdanie agendy a zvereného majetku, bez poznámky.

32. Podľa internetovej ponuky opravy zadného krytu na telefóne Samsung S7 od portálu www.pcexpres.sk <<http://www.pcexpres.sk>> táto oprava je odhadovaná na sumu 49 eur.

33. Z prerokovania škodových prípadov Výborom Základnej organizácie Odborového zväzu masmédií pri RTVS Bratislava (ďalej len „Výbor ZO OZM“) vyplýva, že Výbor ZO OZM prerokoval na svojom mimoriadnom zasadnutí 3. 7. 2018 okrem iného aj škodové prípady č. X/XXXX K. Č.. X/XXXX, priklonil sa k návrhu škodovej komisie a súhlasil s vymáhaním škôd vo výške navrhutej ŠK. Za Výbor ZO OZM je na prerokovaní uvedená predsedníčka G. M., avšak táto listina nie je podpísaná.

34. Faktúrou č. XXXXXXXXXXXX spoločnosť Orange Slovensko, a. s. fakturovala žalobcovi dňa 22. 10. 2016 za položku Apple iPhone 6s 64GB Gray sumu 1,01 eura.

35. Faktúrou č. XXXXXXXXXXXX spoločnosť Orange Slovensko, a. s. fakturovala žalobcovi dňa 28. 6. 2016 za položku 2x Samsung Galaxy S7 black sumu 2 eurá.

36. Z výpisu z účtu žalobcu vyplýva, že na účet Orange Slovensko, a. s. bola dňa 26. 4. 2018 odoslaná platba 240 eur, dňa 3. 11. 2016 bola odoslaná platba 1,01 eura a dňa 13. 7. 2016 bola odoslaná platba 2 eurá.

37. Z opisu karty operatívnej evidencie drobného majetku vyplýva, že za mobilný telefón Apple iPhone 6 64GB, inv./výrob. č. O. zodpovedal žalovaný.

38. Podaním zo dňa 16. 2. 2022 žalovaný predložil Dohodu o skončení pracovného pomeru zo dňa 7. 2. 2018, v zmysle ktorej žalobca okrem iného potvrdil, že žalovaný odovzdal žalobcovi všetky zverené veci, a teda že žalobca voči žalovanému nemá žiadne pohľadávky z titulu pracovného pomeru ukončeného touto dohodou. V zmysle bodu 5. tejto Dohody sa zamestnávateľ a zamestnanec dohodli, že najneskôr ku dňu skončenia pracovného pomeru vráti zamestnanec zamestnávateľovi všetky predmety, ktoré mu boli zamestnávateľom zverené na výkon dojednaného druhu práce, vyrovná všetky záväzky voči zamestnávateľovi a sekcii ľudských zdrojov odovzdá výstupný list.

39. Žalobca podaním zo dňa 18. 2. 2022 predložil interné predpisy žalobcu - smernicu IP 4/2013 o vymáhaní škody spôsobenej na majetku Rozhlasu a televízie Slovenska a o činnosti škodovej komisie, smernicu IP 63/2013 o evidencii, odpisovaní a ochrane dlhodobého majetku, zmluvu Q. uzavretú dňa 29. 2. 2016 medzi RTVS a Orange Slovensko, a. s. a úplné znenie zápisnice zo zasadnutia škodovej komisie zo dňa 10. 4. 2018 s tým, že osobné údaje ostatných zamestnancov, ktorých spôsobené škody boli na zasadnutí prerokované, boli začiernené.

40. Podľa čl. 6 ods. 2 smernice IP 4/2013 o vymáhaní škody spôsobenej na majetku Rozhlasu a televízie Slovenska a o činnosti škodovej komisie zo dňa 23. 1. 2013 (ďalej len „smernica IP 4/2013“), škodová komisia je povinná dôsledne objasniť skutkový a právny stav škodového prípadu, najmä z hľadiska: a) protiprávneho konania alebo opomenutia, b) rozsahu spôsobenej škody, c) príčinnej súvislosti medzi konaním (opomenutím) a vznikom škody, d) druhu zavinenia (úmysel alebo nebanlivosť), e) príčin, podmienok a okolností vzniku škody.

Podľa čl. 6 ods. 5 bod 1 smernice IP 4/2013, škodová komisia navrhne generálnemu riaditeľovi RTVS uzavrieť škodovú udalosť bez náhradového konania najmä v prípade, ak ide o majetok nízkej obstarávacej hodnoty do 16,60 eura, zjavne zastaraný (vzhľadom na rok nadobudnutia), pri zohľadnení okolností straty, poškodenia.

Podľa čl. 6 ods. 6 smernice IP 4/2013, v ostatných prípadoch škodová komisia navrhne generálnemu riaditeľovi RTVS pokračovať v náhradovom konaní voči zodpovednému zamestnancovi, pričom pri určovaní výšky náhrady škody vychádza škodová komisia najmä: zo zostatkovej hodnoty strateného, poškodeného majetku, z hodnoty stanovenej znaleckým posudkom (v prípadoch, v ktorých škodová komisia zvaží nutnosť znaleckého posudku), z určenia výšky náhrady škody v zmysle príslušných ustanovení Zákonníka práce, na základe dohody členov škodovej komisie. Škodová komisia je oprávnená, na základe vlastného posúdenia, navrhnúť niektorý spôsob určenia výšky náhrady škody.

Podľa čl. 6 ods. 7 smernice IP 4/2013, schválením nadobúda zápisnica z rokovania škodovej komisie platnosť rozhodnutia generálneho riaditeľa RTVS.

Podľa čl. 7 ods. 3 smernice IP 4/2013, samotné náhradové konanie sa skladá z dvoch etáp. V prevej etape odbor právny písomne vyzve zamestnanca zodpovedného za škodu na prerokovanie požadovanej náhrady škody.

Podľa čl. 7 ods. 7 smernice IP 4/2013, v prípade, ak nedôjde k dohode o spôsobe náhrady škody zabezpečí odbor právny vymáhanie náhrady škody od zodpovedného zamestnanca súdnou cestou (druhá etapa náhradového konania).

41. Podľa čl. 4 písm. a) prvej vety smernice IP 63/2013 o evidovaní, odpisovaní a ochrane dlhodobého majetku zo dňa 23. 10. 2013 (ďalej len „smernica IP 63/2013“), dlhodobým hmotným majetkom sú samostatné hnutelné veci a súbory hnutelných vecí, ktoré majú samostatné technicko-ekonomické určenie, ktorých vstupná cena je vyššia ako 1700 eur a doba použiteľnosti je dlhšia ako jeden rok, pričom všetky podmienky musia byť splnené súčasne.

42. Zo zmluvy č. Q. uzavretej dňa 29. 2. 2016 medzi RTVS a Orange Slovensko, a. s. vyplýva, že predmetom zmluvy je záväzok spoločnosti Orange zriadiť a realizovať pripojenie PABX účastníka A do verejnej telefónnej siete spoločnosti Orange a zriadiť a poskytovať účastníkom doplnkové služby a záväzok účastníkov uhradiť spoločnosti Orange včas a riadne cenu za zariadenie pripojenia, za využívanie HVPS a doplnkové služby a záväzok účastníkov dodržiavať zásady správneho využívania služieb. Prílohami zmluvy boli ceny HVPS pre účastníkov a garancia kvality poskytovanej služby.

43. Žalobca v konaní navrhol vypočuť ako svedka G. T., ktorý podpísal protokol ku skutočnostiam preberania MT a rozsahu poškodenia MT. Prítomnosť tohto svedka na pojednávaní dňa 30. 5. 2022 žalobca nezabezpečil, na jeho výsluchu ďalej netrval, avšak predložil jeho vyhlásenie zo dňa 26. 5. 2022, podľa ktorého pracovnou náplňou G. T., zamestnanca RTVS na pozícii Manager IT Sekcie techniky RTVS, v súvislosti s odovzdávaním mobilných aparátov zamestnancov v období máj 2013 až september 2019 bolo vydávanie mobilných aparátov, ich evidencia a vydávanie SIM kariet. Z vyhlásenia tiež vyplýva, že žalovaný z titulu svojej pozície mohol vydať mobilný telefón komukoľvek v Rozhlase a televízii Slovenska bez toho, aby G. T. musel byť o tom informovaný. Jeho povinnosťou bolo vydanie zapísať do informačného systému, kde sa dané veci evidovali, mobilné aparáty väčšinou prechádzali napred jeho rukami a až potom následne ich G. T. dostával na vydávanie pre zamestnancov.

44. Žalovaný na pojednávaní vypovedal, že vyskladňovanie telefónov prechádzalo cez jeho osobu a jeho kartu a následne bolo vyskladňovanie telefónu prevádzané na kartu iného zamestnanca. Telefón iPhone nikdy nevlastnil a nikdy ho nepoužíval, čo uviedol aj v škodovom protokole. Na otázku jeho právneho zástupcu, či s ním bola vopred prerokovaná zo strany zamestnávateľa jedna aj druhá škodová udalosť zo strany RTVS z hľadiska skutkových okolností, výšky škody predtým ako mu prišli zo strany žalobcu výzvy, žalovaný odpovedal, že to s ním nikdy nebolo prerokované a jediné čo dostal, bol návrh Dohody o uznaní a splnení záväzkov. Žalovaný ďalej ozrejmil, že mal evidovaný majetok 2,5 mil. eur na svojej karte, preto nemohol fyzicky disponovať všetkým majetkom. Častokrát sa karta používala na vyskladnenie majetku zo skladu a prevod na ďalších zamestnancov. Žalovaný bol šéf IT oddelenia a všetky tlačiarne, servery a iná výpočtová technika bola písaná na jeho kartu. Rovnako boli aj ďalší zamestnanci, ktorí mali písané zdieľané výpočtové prostriedky na svojich kartách. Na otázku, či mobilné telefóny, ktoré boli písané na jeho meno v evidenčnej karte používali aj iní zamestnanci, odpovedal, že áno, mohlo sa tak stať, pretože nemohol vedieť, keď to na jeho meno vyskladnili. V tejto súvislosti poukázal na zápisnicu škodovej komisie č. X/XXXX, kde je tiež uvedené, že majetok bol evidovaný na jeho meno, ale využíval ho iný zamestnanec. Žalovaný bol fyzicky prítomný iba pri vyskladňovaní väčších vecí a pri prepise tohto majetku na iných zamestnancov však nebol vždy prítomný. Na otázku povereného zástupcu žalobcu prečo do protokolu o škode uviedol, že telefón nevyužíval a predmetný majetok sa nedohľadal, žalovaný uviedol, že ho ani nikdy nedostal, tak ho nemohol ani využívať.

45. Súd nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy zo strany žalobcu, a to výsluch svedka p. G. a svedka G. T.Á., nakoľko žalobca na vypočutí týchto svedkov ďalej netrval. Rovnako súd nevykonal výsluch svedkov, členov škodovej komisie a p. A. navrhnutých zo strany žalovaného z dôvodu, že žalovaný na vykonaní týchto dôkazoch netrval a súd nepovažoval za potrebné doplniť dokazovanie výsluchom týchto svedkov.

46. Na pojednávaní konanom dňa 30. 5. 2022 žalobca vzal žalobu späť v časti o zaplatenie 80 eur s príslušenstvom, ktorej sa žalobca domáhal titulom náhrady škody za poškodenie MT Samsung Galaxy S7 black. Žalovaný so späťvzatím žaloby v tejto časti súhlasil a uplatnil si v tejto časti nárok na náhradu trov konania.

47. Podľa § 144 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), žalobca môže vziať žalobu späť.

48. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

49. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

50. Nakoľko na pojednávaní dňa 30. 5. 2022 žalobca vzal žalobu späť v časti o zaplatenie sumy 80 eur s príslušenstvom bez uvedenia relevantného dôvodu a žalovaný so späťvzatím žaloby v tejto časti

súhlasil, súd konanie v časti o zaplatenie 80 eur s príslušenstvom zastavil. Predmetom konania tak ostal nárok na náhradu škody 83,33 eura s príslušenstvom, týkajúci sa MT Apple iPhone.

51. Poverený zástupca žalobcu vo svojej záverečnej reči poukázal na to, že žalovaný podpisom na škodovom protokole potvrdil, že telefón nevyužíval a nie že mu nebol pridelený. Okrem toho žalovaný je uvedený ako držiteľ MT aj na karte zamestnanca. Mal za to, že sú splnené predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu vzhľadom na stratu MT Apple iPhone, za ktorý bola škoda vyčíslená vo výške 83,33 eura a žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie tejto sumy s príslušenstvom.

52. Právny zástupca žalovaného vo svojej záverečnej reči uviedol, že vykonaným dokazovaním sa nepreukázali všetky zákonné predpoklady zodpovednosti žalovaného za škodu. Žalobca jednoznačne nepreukázal vlastnícke právo k obojmu MT, nakoľko predložené faktúry neobsahovali výrobné čísla telefónov, takže tieto faktúry sa mohli vzťahovať k hocikámu MT daného typu. Žalobca porušil § 191 ods. 2 a 4 ZP, pokiaľ ide o povinnosť prerokovať náhradu škody so zástupcami zamestnancov a zároveň aj samotným žalovaným, pričom podľa právnej doktríny ide o procesnoprávnu podmienku, ktorá bráni zamestnávateľovi uplatniť právo na súde. Pokiaľ ide o druhý MT (iPhone, pozn. súdu), žalovaný žiadnym dôkazom nepreukázal, že by MT iPhone bol žalovanému fyzicky odovzdaný, že by ho on mal aj v reálnej držbe a užívaní počas pracovného pomeru, práve naopak, výsluchom žalovaného ako aj svedeckým vyhlásením p. T. vyplynulo, že tzv. evidencia majetku na zamestnaneckej karte nepreukazuje, že zamestnanci žalobcu mali tieto predmety vo fyzickej držbe a osobitne poukázal na výstupný list žalobcu zo dňa 2. 3. 2018, kde sa jednotlivé oddelenia žalobcu vyjadrovali k splneniu záväzkov žalovaného, pričom v tomto liste sa konštatuje, že bola realizovaná inventúra majetku v oblasti OE a DPM s tým, že majetok existuje, ale nie je prevzatý iným zamestnancom. Toto potvrdila sekcia ekonomiky, pričom zároveň neexistenciu pohľadávok žalobcu potvrdil aj vedúci zamestnanec žalovaného, ktorý bol p. T. (tretí podpis zdola predmetného listu na druhej strane) a taktiež potvrdila neexistenciu záväzkov aj škodová komisia, t.j. o dva riadky vyššie nad podpisom T. Pokiaľ ide o dôkazy predložené žalobcom, a to - zmluva o poskytovaní služby medzi žalobcom a Orange Slovensko, a. s., právny zástupca žalovaného uviedol, že táto nepreukazuje žiadnu relevantnú skutočnosť tvrdenú žalobcom a nepreukazuje ani nadobudnutie vlastníckeho práva žalobcom k sporným dvom MT. Pokiaľ ide o smernicu č. IP 4/2013 poukázal na čl. 6 tejto smernice, keď žalobca nedodržal touto smernicou stanovený postup pri riešení škodovej udalosti, nakoľko podľa ods. 2 tohto čl., škodová komisia je povinná dôsledne objasniť skutkový a právny stav škodového prípadu, čo sa však v danom prípade nestalo a podľa ods. 5 tohto článku, škodová komisia navrhne generálnemu riaditeľovi RTVS uzavrieť škodovú udalosť bez náhradového konania najmä v prípade, ak ide o majetok nízkej obstarávacej hodnoty do 16,60 eura, čo znamená, že vzhľadom na žalobcom deklarovанú obstarávaciu cenu predmetných telefónov vo výške 0,84 eura, žalobca porušil svoj vlastný interný postup, keď tieto udalosti neuzavrel bez náhradového konania. V posledných prípadoch sa podľa ods. 6 čl. 6 danej smernice mala výška škody určiť buď zostatkovou hodnotou majetku, znaleckým posudkom, ustanovením Zákonníka práce alebo dohodou členov škodovej komisie. Zo zápisnice č. X/XXXX však nevyplýva na základe akých skutočností uvedených v tomto bode odporučila škodová komisia údajnú škodu voči žalovanému vymáhať. Pokiaľ ide o smernicu IP 63/2013, právny zástupca žalovaného uviedol, že už z čl. 4 a 3 tejto smernice vyplýva, že táto smernica sa nevzťahuje na prípad žalovaného, nakoľko upravuje účtovanie dlhodobého hmotného majetku, ktorým sa podľa čl. 4 písm. a) rozumejú samostatné hnutelné veci, ktorých vstupná cena je vyššia ako 1700 eur a doba použiteľnosti je dlhšia ako jeden rok, pričom všetky podmienky musia byť splnené súčasne, keďže hodnota daných MT bola nižšia ako 1700 eur, je tento dôkaz irelevantný. Vzhľadom na všetky vykonané dôkazy a argumenty žiadal žalobcu v celom rozsahu zamietnuť a priznať nárok voči žalobcovi na náhradu trov konania.

53. Podľa § 178 ods. 1 ZP, zamestnanec je povinný si počínať tak, aby nedochádzalo k ohrozeniu života, zdravia a poškodeniu majetku alebo k jeho zničeniu, ani k bezdôvodnému obohateniu.

54. Podľa § 179 ods. 1 ZP, zamestnanec zodpovedá zamestnávateľovi za škodu, ktorú mu spôsobil zavineným porušením povinností pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s ním. Zamestnávateľ je povinný preukázať zamestnancovo zavinenie okrem prípadov uvedených v § 182 a 185.

55. Podľa § 185 ods. 1 až 3 ZP, zamestnanec zodpovedá za stratu nástrojov, ochranných pracovných prostriedkov a iných podobných predmetov, ktoré mu zamestnávateľ zveril na základe písomného

potvrdenia. Zamestnanec sa zbaví zodpovednosti úplne alebo sčasti, ak sa preukáže, že strata vznikla úplne alebo sčasti bez jeho zavinenia. Zamestnávateľ môže po dohode so zástupcami zamestnancov vymedziť okruh zamestnancov, s ktorými môže dohodnúť povinnosť, aby si dali poistiť predmet, ktorý im zamestnávateľ zveril podľa odseku 1, pre prípad straty a zničenia, a okruh zamestnancov, ktorým poistí predmet zverený podľa odseku 1 pre prípad straty a zničenia.

56. Podľa § 186 ods. 1 až 3 ZP, zamestnanec, ktorý zodpovedá za škodu, je povinný nahradiť zamestnávateľovi skutočnú škodu, a to v peniazoch, ak škodu neodstráni uvedením do predchádzajúceho stavu a ak túto škodu zamestnávateľ od zamestnanca požaduje. Náhrada škody spôsobená z nedbanlivosti, ktorú zamestnávateľ požaduje od zamestnanca, nesmie u jednotlivého zamestnanca presiahnuť sumu rovnajúcu sa štvornásobku jeho priemerného mesačného zárobku pred porušením povinnosti, ktorým spôsobil škodu. Toto obmedzenie neplatí, ak ide o osobitnú zodpovednosť zamestnanca podľa § 182 až 185 alebo ak bola škoda spôsobená pod vplyvom alkoholu alebo po požití omamných látok alebo psychotropných látok. Ak bola škoda spôsobená úmyselne, môže zamestnávateľ okrem skutočnej škody požadovať aj náhradu ušlého zisku, ak by jej neuhradenie odporovalo dobrým mravom.

57. Podľa § 187 ods. 1 ZP, ak škodu spôsobil porušením povinností aj zamestnávateľ, zamestnanec uhradí pomernú časť škody podľa miery svojho zavinenia.

58. Podľa § 188 ZP, pri určení škody na veci sa vychádza z ceny veci v čase vzniku škody.

59. Podľa § 191 ods. 1 až 4 ZP, zamestnávateľ môže požadovať od zamestnanca náhradu škody, za ktorú mu zamestnanec zodpovedá. Požadovanú náhradu škody určí zamestnávateľ. Zamestnávateľ prerokuje požadovanú náhradu škody so zamestnancom a oznámi mu ju najneskôr do jedného mesiaca odo dňa, keď sa zistilo, že škoda vznikla a že za ňu zamestnanec zodpovedá. Ak zamestnanec uzná záväzok nahradiť škodu v určenej sume a ak s ním zamestnávateľ dohodne spôsob náhrady, je zamestnávateľ povinný uzatvoriť dohodu písomne, inak je dohoda neplatná. Osobitná písomná dohoda nie je potrebná, ak škoda bola už uhradená. Požadovanú náhradu škody a obsah dohody o spôsobe jej úhrady s výnimkou náhrady škody nepresahujúcej 50 eur je zamestnávateľ povinný vopred prerokovať so zástupcami zamestnancov.

60. Podľa § 1 ods. 4 ZP, ak tento zákon v prvej časti neustanovuje inak, vzťahujú sa na právne vzťahy podľa odseku 1 všeobecné ustanovenia Občianskeho zákonníka.

61. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“), právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

62. Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

63. Podľa § 106 ods. 1 OZ, právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá.

64. V prvom rade súd vzhľadom na žalovaným vznesenú námietku premlčania skúmal, či nárok uplatnený žalobcom nie je premlčaný. Z protokolu o škode č. X/XXXX je zrejmé, že v čase jeho vyhotovenia žalobca vedel o škode a aj o tom, kto za ňu zodpovedá, pretože bol vyhotovený vo vzťahu k žalovanému. Z protokolu vyplýva dátum vzniku a zistenia škody, ktorý je rovnaký, a to 28. 2. 2018. Keďže žalobca žalobu podal elektronicky dňa 28. 2. 2020, nárok na náhradu škody nie je premlčaný, keďže žaloba bola v tento deň aj doručená súdu, t.j. v posledný deň lehoty.

65. Pokiaľ žalovaný namietal aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu z dôvodu nepreukázania vlastníckeho práva žalobcu k mobilnému telefónu, súd uvádza nasledovné. V danom prípade ide o individuálny pracovnoprávny spor, keďže žalobca ako zamestnávateľ sa domáhal voči žalovanému ako zamestnancovi náhrady škody podľa ustanovení Zákonníka práce. Žalobca je aktívne vecne legitimitovaný domáhať sa na súde náhrady škody, ktorá mu mala byť spôsobená žalovaným v dôsledku

straty mobilného telefónu. Námietku týkajúcu sa nepreukázania vlastníckeho práva mobilného telefónu a jeho nedostatočnú identifikáciu súd preto vyhodnotil v kontexte toho, že žalobca neunesol dôkazné bremeno, pokiaľ ide o splnenie predpokladov zodpovednosti za škodu.

66. Po vykonanom dokazovaní súd dospel k záveru, že žalobca neunesol dôkazné bremeno na preukázanie svojich tvrdení o dôvodnosti svojho nároku na náhradu škody z pracovného pomeru, keď k žalobe pripojil protokol o škode č. X/XXXX a listinu - doklad o majetku - mobilný telefón Apple iPhone 6 64 GB (č. l. 8), ktorá je generovaná systémom žalobcu, pretože táto listina nie je relevantným dôkazom o tom, že MT bol vydaný žalovanému, nie je z nej zrejmé, o aký typ a konkrétny MT malo ísť (bez uvedenia IMEI čísla), a ten ho neodovzdal, v dôsledku čoho malo dôjsť k strate MT.

67. Súd sa v plnom rozsahu stotožnil s obranou žalovaného, podľa ktorej nemohlo dôjsť k zodpovednosti za stratu MT, ktorým žalovaný nikdy nedisponoval. Žalobca nepreukázal, že by telefón Apple iPhone odovzdal fyzicky žalovanému do užívania.

68. Súd sa zaoberal zodpovednosťou žalovaného podľa ustanovenia § 182 a § 185 ZP, nakoľko v prípade, že by bola splnená skutková podstata niektorého z týchto druhov zodpovednosti, ich uplatnenie by malo prednosť pred uplatnením všeobecnej zodpovednosti. U žalovaného nejde ani o jednu z osobitných zodpovedností zamestnanca. Zo samotnej povahy veci je zrejmé, že nejde o zodpovednosť podľa § 182 ZP. Mobilný telefón, ku strate ktorého malo dôjsť, nie je tovarom, hotovosťou, ceninou, zásobou materiálu alebo hodnotou určenou na obchod alebo obrat, ktoré žalovaný mal prevziať od žalobcu na základe dohody o hmotnej zodpovednosti a z povahy veci nemohlo dôjsť k jeho schodku. Zároveň nebola uzatvorená ani dohoda o hmotnej zodpovednosti. U žalovaného nejde ani o zodpovednosť podľa § 185 ZP. Tá môže byť daná len v prípade straty predmetu, ktorý bol zamestnancovi zverený. Ako vyplýva z vyššie citovaných zákonných ustanovení, zamestnanec zodpovedá za stratu nástrojov, ochranných pracovných prostriedkov a iných podobných predmetov, ktoré mu zamestnávateľ zveril na základe písomného potvrdenia. Zodpovednosť zamestnanca za stratu zverených predmetov je osobitným druhom pracovnoprávnej zodpovednosti zamestnanca za škodu, pri ktorej sa vychádza z prezumpcie viny zamestnanca a uhrádza sa skutočná škoda. K základným predpokladom vzniku tejto zodpovednosti patrí existencia pracovnoprávneho vzťahu, písomné potvrdenie o prevzatí predmetu, vznik škody na strane zamestnávateľa vo forme straty zvereného predmetu a zavinenie zamestnanca, ktoré sa predpokladá. Zamestnávateľ preukazuje, že zamestnancovi zveril predmet na písomné potvrdenie. V písomnom potvrdení musí byť jasne označený predmet, ktorý bol zamestnancovi zverený a musí obsahovať potvrdenie prevzatia predmetu podpisom zamestnanca. Stratou sa rozumie, keď zverený predmet chýba a zamestnanec nemôže spoľahlivo preukázať, ako sa stratil. Zamestnanec sa zbaví zodpovednosti úplne alebo sčasti, ak sa preukáže, že strata vznikla úplne alebo sčasti bez jeho zavinenia.

69. Žalobca sa podanou žalobou domáhal od žalovaného, ako svojho zamestnanca, náhrady škody za stratený mobilný telefón iPhone Apple 6 64GB (neskôr v replike označovaný ako Apple iPhone 6s 64GB Gray), za ktorú žalovaný podľa žalobcu zodpovedá, pretože mu bol zverený, čo podľa vyjadrenia žalobcu mal preukazovať doklad o majetku, či opis karty operatívnej evidencie drobného majetku. Z tohto dokladu o majetku a ani z opisu karty však nevyplýva, že by malo ísť o písomné potvrdenie, v ktorom je jasne označený predmet, ktorý bol zamestnancovi zverený. Nielenže tento predmet nebol dostatočne označený, keď bolo uvedené, že ide iba o mobilný telefón Apple iPhone 6 64GB, inv. č. O. (len evidenčné číslo žalobcu) tak, aby nemohol byť zameniteľný s iným telefónom rovnakej značky, ale čo je podstatnejšie, zamestnanec nepotvrdil svojím podpisom prevzatie mobilného telefónu. Je pravda, že funkciu písomného potvrdenia spĺňajú aj evidenčné knihy, listy a pod., ale len ak ich podpisuje aj zamestnanec. Osobitná zodpovednosť zamestnanca podľa § 185 ZP sa vzťahuje len na stratu zvereného predmetu, nie na jeho poškodenie alebo zničenie a je založená výlučne v prípade, ak ku zvereniu predmetu došlo na základe písomného potvrdenia, pričom absencia písomného potvrdenia sa nedá nahradiť iným dôkazným prostriedkom. Žalobca však iný dôkaz o zverení mobilného telefónu žalovanému s jeho podpisom nepredložil.

70. Žalobca vlastnícke právo MT odvodzoval na základe faktúry č. XXXXXXXXXXXX, vyhotovenej na základe objednávky mobilného telefónu Apple iPhone 6s 64GB, prípadne časťou výpisu z účtu o zaplatení faktúry, ktoré nemajú právnu relevanciu, nakoľko v nich nie je dostatočne identifikovaný mobilný telefón. To, že je skutočne nevyhnutné, aby bol mobilný telefón jednoznačne špecifikovaný,

svedčí aj samotná faktúra, predložená žalobcom, ktorá sa týka mobilného telefónu Apple iPhone 6s 64GB Gray a nie mobilného telefónu Apple iPhone 6 64GB Gray, resp. Apple iPhone 6, ako pôvodne žalobca uvádzal v žalobnom návrhu, keďže ide o rôzne typy mobilných telefónov. Uvedené nasvedčuje tomu, že ani samotný žalobca nevie s určitosťou uviesť, o aký typ telefónu Apple iPhone vôbec ide, a už vôbec ho nevy vymedzuje prislúchajúcim identifikačným číslom (IMEI). Ani žalobcom dodatočne predložená zmluva o poskytovaní služby nie pre konanie rozhodujúca, nakoľko jej súčasťou nie kúpna zmluva, na základe ktorej mal žalobca nadobudnúť vlastnícke právo k mobilnému telefónu a v ktorej by bol tento mobilný telefón jednoznačne a preukázateľne špecifikovaný.

71. Až v prípade, ak nie sú splnené všetky predpoklady podľa § 185 ZP, súd posudzuje vec podľa ustanovení týkajúcich sa všeobecnej zodpovednosti zamestnanca (§ 179 ZP). ZP ustanovuje rámcové pravidlá pre všeobecnú zodpovednosť zamestnanca za škodu, ktoré sa aplikujú na zodpovednosť zamestnanca za škodu, ktorá vznikla zavineným porušením povinnosti zamestnanca pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s ním, a nie sú upravené iným osobitným ustanovením. Zamestnávateľa zaťažuje dôkazné bremeno preukázať všetky predpoklady na vznik nároku zo zodpovednosti za škodu, ktoré musia byť splnené kumulatívne, a to:

- a) existencia pracovnoprávneho vzťahu,
- b) protiprávne konanie zamestnanca spočívajúce v porušení povinností pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s plnením pracovných úloh,
- c) vznik škody,
- d) príčinná súvislosť (kauzálny nexus) medzi protiprávnym úkonom a vznikom škody,
- e) zavinenie zamestnanca.

72. Ak nie je splnený čo len jeden predpoklad, zamestnanec za škodu podľa tohto ustanovenia nezodpovedá.

73. V rámci preukazovania konania zamestnanca, ktorým boli porušené právne povinnosti vzťahujúce sa na zamestnanca pri plnení pracovných úloh, resp. v priamej súvislosti s plnením pracovných úloh, je zamestnávateľ povinný preukázať existenciu pracovnoprávneho vzťahu (pracovného pomeru alebo dohody o prácach vykonávaných mimo pracovného pomeru). Za protiprávne konanie sa vo všeobecnosti považuje konanie, ktoré je v rozpore s objektívnym právom, porušenie povinnosti zamestnanca pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s týmto plnením môže spočívať v porušení ustanovení ZP, ustanovení kolektívnej zmluvy, pracovného poriadku, určených pracovných postupov, ale aj ustanovení pracovnej zmluvy alebo iných právnych predpisov, ktoré majú pracovnoprávny charakter. Vo vzťahu k zodpovednosti zamestnanca za škodu, za protiprávne konanie zamestnanca možno označiť zavinené konanie zamestnanca, dôsledkom ktorého je ujma zamestnávateľa vo forme škody. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že rovnako ako konanie sa posudzuje opomenutie zamestnanca.

74. Zákoník práce za plnenie pracovných úloh vo všeobecnosti považuje výkon pracovných povinností vyplývajúcich z pracovného pomeru, inú činnosť vykonávanú na príkaz zamestnávateľa a činnosť, ktorá je predmetom pracovnej cesty. Zákoník práce ďalej pozitívne aj negatívne vymenúva, ktoré činnosti sa považujú a nepovažujú za úkony v priamej súvislosti s plnením pracovných úloh. Vo vzťahu ku škode, aj Zákoník práce rozlišuje „skutočnú škodu“ a „inú škodu“ (najmä ušlý zisk). Pojem škoda je definovaný ako ujma, ktorá nastala (prejavuje sa) a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, t.j. peniazmi, prejavuje sa v majetkovej sfére poškodeného a jej existenciu preukazuje poškodený, v tomto prípade zamestnávateľ. Pod skutočnou škodou treba rozumieť sumu, o ktorú sa majetok poškodeného zmenšil, pričom táto suma zodpovedá hodnote, ktorú treba vynaložiť na to, aby sa vec uviedla do pôvodného stavu. Zisk predstavuje majetkovú hodnotu, ktorá zodpovedá tomu, o čo by sa majetok poškodeného zväčšil, ak by nedošlo k škodnej udalosti. Zamestnanec v zásade zamestnávateľovi zodpovedá iba za skutočnú škodu, len výnimočne (napr. pri úmyselne spôsobenej škode) zodpovedá aj za ušlý zisk.

75. Ďalším predpokladom zodpovednosti zamestnanca za škodu je existencia príčinnej súvislosti medzi zavineným konaním zamestnanca a vznikom škody, ktorú príčinnú súvislosť preukazuje zamestnávateľ ako poškodený. Pojem príčinnej súvislosti právny poriadok výslovne neupravuje, táto sa v právnej teórii aj v súdnej praxi chápe ako súvislosť medzi dvoma javmi, ktorá spočíva v tom, že jeden jav (protiprávny úkon) je takej povahy, že by bez neho druhý jav (škoda) nebol vznikol, resp. nastal. V kauzálnom priebehu predstavuje prvý jav príčinu, druhý následok.

76. Zavinenie zamestnanca ako škodcu je ďalším predpokladom pracovnoprávnej zodpovednosti zamestnanca, ide o vnútorný psychický vzťah fyzickej osoby ku konaniu a výsledkom tohto konania, ktoré je protiprávne. Zavinenie môže spočívať v dvoch formách, a to vo forme úmyslu alebo nedbanlivosti. V prípade úmyslu zahŕňa vždy zložku vôľovú aj rozumovú, kým v prípade nedbanlivostného zavinenia je rozumová zložka odlišná. Pri úmyselnom zavinení zamestnanec vedel, že svojím konaním spôsobí škodu a tento výsledok chcel dosiahnuť, alebo vedel, že ju môže spôsobiť, a pre prípad, že vznikne, bol s týmto výsledkom uzrozumený. O nedbanlivostné zavinenie ide vtedy, ak konajúci zamestnanec vedel, že škodu môže spôsobiť, ale bez primeraných dôvodov sa spoliehal, že ju nespôsobí, alebo síce nevedel, že škodu môže spôsobiť, ale vzhľadom na okolnosti a na svoje osobné pomery o tom vedieť mal a mohol. Pri všeobecnej zodpovednosti zamestnanca je zamestnávateľ povinný preukázať zamestnancovi jeho zavinenie. To znamená, že dôkazné bremeno spočíva na zamestnávateľovi a zamestnanec nemusí preukazovať, že škodu nespôsobil.

77. Žalobca ako zamestnávateľ nepreukázal ani protiprávny úkon, ani zavinenie žalovaného ako zamestnanca, keď v konaní síce nebolo sporným, že žalovaný bol zamestnancom žalobcu, avšak nepreukázal pracovnú náplň výkonu tejto funkcie ani oprávnenia či povinnosti z nej vyplývajúce v súvislosti s tvrdením žalobcu, že ak by aj z titulu jeho funkcie vedúceho odboru telefón odovzdal inému zamestnancovi, mala byť z jeho strany vedená riadna evidencia vyskladneného majetku. Pri posudzovaní zodpovednosti za škodu spôsobenú pri plnení pracovných úloh z nedbanlivosti vedúceho zamestnanca je potrebné vychádzať z náplne jeho práce, ktorú žalobca v konaní nepreukázal.

78. Žalobca v žalobe uviedol, že žalovaný pri ukončení pracovného pomeru nahlásil stratu mobilného telefónu Apple iPhone 6, ktorý mu bol zverený, avšak toto tvrdenie z protokolu o škode č. X/XXXX nevyplýva, nakoľko žalovaný iba uviedol, že predmetný majetok sa nedohľadal a telefón nevyužíval, čo žalovaný vo svojej výpovedi pred súdom ozrejmil tak, že ho nedostal, preto ho nemohol ani využívať. Fakt, že nejaký majetok žalobcu mohol byť evidovaný na žalovaného, ale využívali ho iní zamestnanci, nepoprel ani žalobca. Žalovaný v tejto súvislosti poukázal na zápisnicu škodovej komisie č. 1/2018, škodový prípad č. XX/XXXX, v ktorej je uvedené, že monitor je evidovaný na žalovaného, ale využíval ho iný zamestnanec. Ako už súd uviedol, žalobca nepreukázal porušenia akej pracovnoprávnej povinnosti sa žalovaný dopustil. Nie je tak možné konštatovať zodpovednosť zamestnanca za vznik škody v dôsledku porušenia pracovnoprávnej povinnosti, ktoré malo spočívať iba v tom, že zamestnanec spôsobil zamestnávateľovi škodu za situácie, ak žalobca nepreukázal ani to, že žalovaný MT skutočne prevzal a používal ho. Spôsobenie škody logicky musí byť následkom porušenia nejakej právnej povinnosti a nie jej samotným porušením. Súd nemal preukázané, že ku škode došlo zavinením žalovaného.

79. Žalobca zavinenie žalovaného, a to ani zavinenie z nedbanlivosti ani preukázať nemohol, pretože nie je zrejmý spôsob vzniku škody (o aký konkrétny mobilný telefón išlo, rozpor v označení telefónu, či ho žalovaný prevzal a tento využíval alebo ho využíval iný zamestnanec) a okolnosti za akých ku vzniku škody došlo. Tvrdenie žalobcu, že zodpovedným má byť žalovaný nie je v súlade ani s výstupným listom RTVS, v ktorom vedúci sekcie technickej realizácie - odboru IT svojím podpisom potvrdil, že žalovaný pred skončením pracovného pomeru odovzdal pridelené veci a nemá voči zamestnávateľovi podližnosti. Rovnako vedúci zamestnanec potvrdil odovzdanie agendy a zvereného majetku. Obdobne, škodová komisia dňa 28. 2. 2018 potvrdila, že zamestnanec nemá voči zamestnávateľovi podližnosti a až následne dňa 10.4. 2018, po viac ako mesiaci, prerokovala škodový prípad. Výstupný list RTVS jednoznačne potvrdzuje, že žalovaný pred skončením pracovného pomeru odovzdal pridelené veci a nemá voči zamestnávateľovi podližnosti. S tvrdením žalobcu, že vo výstupnom liste bolo uvedené, že „majetok existuje, ale nie je prevzatý iným zamestnancom,“ z čoho má vyplývať, že MT sa v evidencii dlhodobého majetku nachádza a je evidovaný na žalovaného, keďže nebol prevzatý iným zamestnancom, sa súd nestotožňuje a uvádza, že z výstupného listu vôbec nevyplýva aký konkrétny majetok existuje a nie je prevzatý iným zamestnancom. Podľa názoru súdu nemôže ísť o mobilný telefón, keď sekcia technickej realizácie - odbor IT vo výstupnom liste potvrdila, že žalovaný odovzdal pridelené veci. Tieto tvrdenia žalobcu sú preto v rozpore so samotným výstupným listom vyhotoveným zodpovednými zamestnancami žalobcu.

80. Aj vo vzťahu k prerokovaniu škodovou komisiou možno prisvedčiť argumentácií žalovaného, že škodová komisia nedodržala svoju internú smernicu, nielen čo sa týka postupu škodového prípadu, keďže mala dôsledne objasniť skutkový a právny stav, ale aj vzhľadom na obstarávaciu cenu telefónu

vo výške 0,84 eura, nie je zrejmé, prečo škodová komisia nepostupovala podľa čl. 6 ods. 5 smernice IP 4/2013 a nenavrhol generálnemu riaditeľovi RTVS uzavrieť škodovú udalosť bez náhradového konania zohľadniac aj okolnosti straty. Vzhľadom na postavenie a charakter činnosti žalobcu, ale aj počet zamestnancov, ktorých žalobca zamestnáva, a tento nie je nepatrný, je dôvodné predpokladať, že mobilné telefóny žalobca nakupuje za zvýhodnené ceny, o čom svedčí aj nadobúdacía cena predmetného telefónu (0,84 eura), preto mal podľa názoru súdu škodový prípad žalobca uzavrieť tak, ako to vyplýva z jeho interných predpisov.

81. Žalobca nepreukázal porušenie právnej povinnosti zo strany žalovaného pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s ním, ktoré by bolo v príčinnej súvislosti so vznikom žalobcom tvrdenej škody, nepreukázal vznik škody a zavinenie žalovaného, preto súd dospel k záveru, že žalobca v konaní nepreukázal zodpovednosť žalovaného ako zamestnanca za žalobcom tvrdenú škodu.

82. Ustanovenie § 191 ods. 1 ZP zveruje zamestnávateľovi ako poškodenému právo ustáliť výšku škody, ktorú bude od zamestnanca žiadať nahradiť, pričom v § 191 ods. 2 ZP pre zamestnávateľa zakotvuje dve povinnosti vo vzťahu k požadovanej náhrade škody, a to povinnosť i) oznámiť ju zamestnancovi a ii) prerokovať ju so zamestnancom. Zamestnávateľ je povinný tieto dve povinnosti splniť najneskôr v lehote jedného mesiaca odo dňa, keď sa zistilo, že škoda vznikla a že za ňu zodpovedá konkrétny zamestnanec. Nesplnenie týchto povinností alebo omeškanie s ich splnením zamestnávateľom Zákonník práce nespája so žiadnou sankciou, preto nedodržanie jednomesačnej poriadkovej lehoty nebráni zamestnávateľovi náhradu škody uplatniť na súde. Námetka žalovaného, že nebola splnená procesnoprávna podmienka prerokovania náhrady škody so zástupcami zamestnancov a aj samotným žalobcom nie je dôvodná, nakoľko ani v prípade neprerokovania náhrady škody so zástupcami zamestnancov Zákonník práce nestanovuje žiadnu sankciu. Avšak, škodové prípady č. X/XXXX K. X/XXXX boli prerokované Výborom ZO OZM, čo vyplynulo z listu - prerokovania škodových prípadov zo dňa 3. 7. 2018.

83. Ďalšie tvrdenia a námietky strán sporu boli nadbytočné a v danej veci aj bez právneho významu, preto súd nepovažoval za potrebné sa s nimi osobitne vysporiadať. Podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany, ktorá ju nastolila. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu argumentáciu nespôsobilú ovplyvniť rozhodnutie vo veci samej, preto súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

84. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

85. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

86. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

87. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

88. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

84. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, § 256 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP. Vo vzťahu k výroku I. (o zastavení konania v časti) súd uvádza, že zavinenie je treba posudzovať výlučne z procesného hľadiska (t.j. podľa procesného výsledku), nie podľa hmotného práva, pretože potom by išlo o posudzovanie dôvodnosti nároku vo veci samej. V danej veci procesne zavinil zastavenie konania žalobca, nakoľko po podaní žaloby na súd a otvorení pojednávania navrhol konanie zastaviť. Žalobca nepreukázal, že žalobu zobral späť pre správanie žalovaného, ani že bola podaná

dôvodne. Vzhľadom na uvedené je procesné zavinenie na zastavení konania v časti o zaplatenie 80 eur s príslušenstvom na strane žalobcu a žalovanému tak prináleží náhrada trov tejto časti konania. Čo sa týka výroku II., súd uvádza, že v dôsledku úspechu žalovaného, keďže súd žalobu v zostávajúcej časti zamietol, patrí náhrada trov konania v plnom rozsahu úspešnému žalovanému. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný bol úspešný tak v zastavujúcej časti konania ako aj v tej časti žaloby, ktorú súd zamietol, priznal žalovanému ako plne úspešnej strane nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorému rozhodnutiu smeruje (§ 355 ods. 1 v spojení s § 362 ods. 1 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), v dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 2 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a uvedenie spisovej značky prebiehajúceho konania /§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP/) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne /odvolacie dôvody/ a čoho sa odvolateľ domáha /odvolací návrh/ (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Ak povinný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže oprávnený podať návrh
vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.

na